

HÚSZ ÓRA REPÜLŐN, HÉT ÓRA VONATON, KÖZEL ÖTVEN ÓRA AUTÓBUSZON.

**Négy koncert, egy mesterkurzus és számos kirándulás
A Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar kórusai Kínában
Végh Mónika¹, a kórusok karnagyának szakmai beszámolója**

A Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar Bárdos Leánykara és Vegyeskara meghívást kapott Pekingbe a China International Choir Competition rendezvényre, melyen reprezentatív együttesként vettek részt az oxfordi Sommerville College Choir, az oregoni The Portland State Chamber Choir, a németországi Hessen State Youth Choir, és a görögországból érkezett Ss. Cyril and Methodios Youth Choir társaságában.

A kínai rendezők a két évente szervezett rendezvény alkalmával igyekeznek példát állítani a versenyző hazai kórusok elé, ezért felkutatnak olyan együtteseket, amelyek megítélésük szerint emelik a program színvonalát, valamint hangképzésükkel, repertoárjukkal, programjukkal inspirációt nyújthatnak a versenyző énekkarak számára. Magyar kórus szinte minden alkalommal résztvevője lehet az eseménynek, hiszen a Kodály-koncepciót a mai napig nagyra értékelik Kínában, az ottani karnagyok, pedagógusok közül sokan a módszer lelkes követői és gyakorlói. A debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának kórusait a Pekingi Kodály Társaság elnöksége kérte fel az eseményen való részvételre, miután több alkalommal hallották az együttesek műsorát Debrecenben és Budapesten. A kiutazást hosszas szervezés előzte meg, mely

¹ [Dr. Végh Mónika, tanszékvezető egyetemi docens](#)

során a technikai és szakmai felkészülés egyaránt fontos szerepet kapott. Az indulás előtti héten a kínai nagykövetségre is invitáltak bennünket, ahol a nagykövet biztosított bennünket a támogatásáról, segítséget nyújtott külföldi énekeseink ügyintézésében és kifejezte örömét a kínai-magyar kapcsolatok erősödése okán.

Az utazásunk három várost érintett: Budapestről Pekingbe repültünk közvetlen járatral július 11-én, majd Peking és Csengtu között gyorsvonattal közlekedtünk, végül az utolsó napon transzferrel Csungkingba vittek bennünket, ahonnan szintén közvetlen repülőjáratral érkeztünk meg Budapestre július 22-én hajnalban.

A kínai tartózkodás során amellet, hogy kiváló ellátásban részesültünk, még inkább fontosnak tarjuk, hogy olyan modern, óriási, igen jó akusztikájú koncerttermekben léphettünk fel, mint National Centre for the Performing Arts és az előkelő besorolású Tsinghua Egyetem koncertterme. Valamint azt is, hogy a szakmai programok mellett a szervezők gondot fordítottak arra is, hogy az ország kultúrájával is megismerkedhessünk, a legfontosabb helyszínekre ellátogathassunk.

Koncertek:

A National Centre for the Performing Arts épülete

A pekingi kórusfesztiválon – hallva az említett együttesek éneklését – valóban magas volt a mérce a meghívott vendégek kiválasztásakor, ezért még inkább megtiszteltetésnek éreztük, hogy ott lehettünk ezen a nagyszerű rendezvényen.

A fesztivál július 13-i nyitó koncertje igen szigorú előkészítést igényelt, hiszen több ezer embert kellett mozgatni a backstage-ben, be kellett gyakorolni,

hogy ki mikor mit csinál, hol tartózkodik. Emellett az akusztikai próba is igen alapos volt, nagylétszámú stáb ellenőrizte a folyamatot. Az aznapi folyamat elég fárasztó volt – délelőtti terempróba, délután jelmezes beállópróba, este koncert –, de végül eredményesnek bizonyult: a koncert professzionálisan lett lebonyolítva. Igen impozáns produkciókat hallhatott a közönség, a kórusok alapos felkészültséggel, sokszor példaértékű zeneiséggel szólaltatták meg a kórusműveket. Külön kiemelném az oregoni és az oxfordi együttes kiművelt, telt hangzásképét és a görög kórus autentikus népi előadását.

A meghívott együtteseknek kínai darabot is kellett énekelni, többségében sikeresen mutatták be azokat. A mi esetünkben nagy segítséget nyújtott a szövegtanulásban Wang Jiaju és Tong Yue, két kínai származású hallgatónk, akik 2-3 éve aktív énekesei a kórusoknak. A kínai dal mellett magyar művet is énekeltünk: a szervezők kérését figyelembe véve világi, jó hangulatú, népdalokra épülő feldolgozást adtunk elő. Zongorista közreműködőnk itt és a további hangversenyeken Szabó Eszter volt.

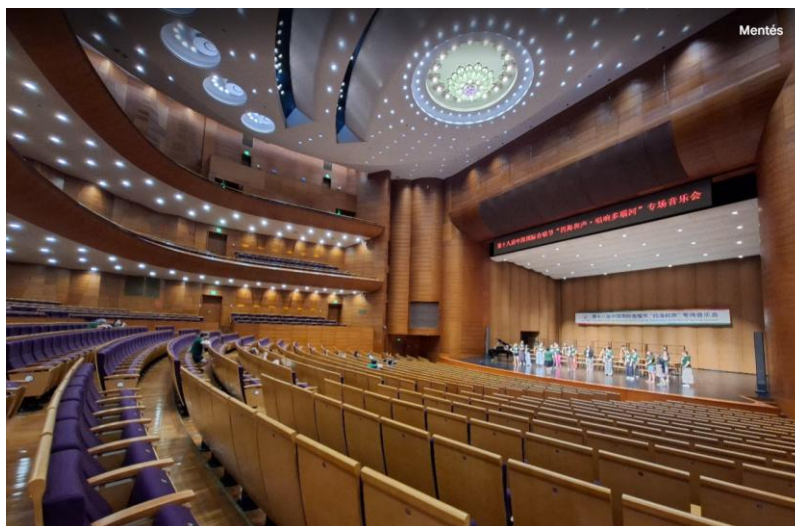
A nagyszabású koncerten hiányérzetet talán a zárószám koncepciója okozhatott, az összkari mű nem feltétlenül az igényes bemutatásról, inkább a színpadi monumentális összkép megvalósításáról szólt. A közönség azonban ezt is ugyanolyan lelkesedéssel értékelte, mint a korábbi zeneműveket.

Zeneszerző, karnagy és zongorista

Július 15-én került sor a Tsinghua Egyetemen arra a koncertre, melyen a német ifjúsági kórossal léptünk fel. A koncert az ő műsorukkal indult. Főként német romantikus szerzők műveiből összeállított, nagy anyagot énekelték, igényes hangképzéssel, hiteles zenei megvalósítással. A program felépítése nagyszabású, ám talán kissé egysíkú volt.

A debreceni énekkarok felváltva énekeltek, mintegy háromtagú formában. A koncertrészt elején a vegyeskar adott elő angol és francia műveket, majd a Bárdos Leánykar énekelt, főként Kodály egyeneműkarokat. A hangverseny befejezéseként magyar népdalfeldolgozásokat mutattunk be igen nagy sikerrel. Az egyetemi koncertterem talán még jobb akusztikával rendelkezett, mint a nyitó koncert helyszíne, így felszabadult, örömteli előadást nyújthattunk a közönségnek.

Próba a Tsinghua Egyetem koncerttermében

A csengtui koncertek a Panda fesztivál – kínai gyermekkari kórusverseny – hangulatához illeszkedve inkább szóltak a könnyedebb, szórakoztató műfajokról, mint a komoly összeállításokról. Azonban ott is olyan nagyszerű hangversenytermekben szervezték meg a nyitó és záró ceremóniát, mint a Chengdu University Chinese and ASIAN Arts és az Europa Center koncerthelyszínei. Emellett megtapasztalhattuk a kínai gyermekkari fantasztikus fegyelmezettségét, láthattuk csodás, autentikus egyenruhákat, valamint a hangszerekkel, koreográfiával, olykor jelmezekkel színesített, kreatív műsoraikat. A kínai kórusművet minden alkalommal kérték tőlünk az esemény szervezői, emellett itt is főleg magyar műsorszámokat énekelünk.

Mesterkurzus

A Pekingi Kodály Társaság elnöke felkért, hogy tartsak mesterkurzust július 16-án egy gimnáziumi kórus és karnagya, valamint kínai pedagógusok részére. Egy pekingi gimnáziumban került sor a kurzus lebonyolítására.

Mesterkurzus a Pekingi Kodály Társaság szervezésében

Előzetesen annyit tudtam, hogy a résztvevő kórus Kodály Zoltán: Esti dal című művét szeretné minél autentikusabban elsajátítani, illetve, hogy mindenképp jelenjenek meg a Kodály-módszer elemei a foglalkozás során.

Közel 120 zenepedagógus jelent meg az eseményen - sokan a Kodály Társaság tagjai –, amely a pekingi, valamint a debreceni kórusok részvételével zajlott le. A gyakorlatközpontú, szolmizációra alapozott és Kardos Pál gyakorlatai által inspirált foglalkozás elején igyekeztünk megmutatni a saját kórusműhelyünk fontosnak gondolt elemeit, fókuszálva a fizikális és hangizálásra, majd bemelegítésre, az intonáció fejlesztésére, a szólamarányok kialakítására, az egységes hangzások javítására. Nagy örömmel mindez a résztvevők aktív részvételével történt, a kínai kórustagok, karnagyuk és a zenetanárok nagy lelkesedéssel vettek részt a gyakorlatokban, melyek az elsajátítani kívánt mű – az Esti dal – nehezebb fordulatait is gyakoroltatták, előkészítették.

A bemelegítést követően egy magyar népdalt tanítottunk meg szolmizálva a jelenlévőknek, majd készségfejlesztés céljából játszottunk a dallammal: különféle kánonokat, tartott hangon, hangközön, hangzaton történő megszólaltatást, orgánumszerű, majd mixturális gyakorlatokat próbáltunk ki, dinamikai árnyalásokkal, karakterváltásokkal színezve. Mindezt igen ügyesen, nagy odaadással végezték a résztvevő gyerekek és felnőttek. A gyakorlatok végzetével bemutattuk a népdal egyik feldolgozását, melyet saját hallgatónk, Nyári Szabolcs Szabaszián komponált és ami kiváltotta a jelenlévők érdeklődését és elismerését.

Próbafolyamat a pekingi gimnáziumi kórossal

A kurzus fő célja a Kodály mű elmélyítése volt. A gimnáziumi kórus bizonyos szintre eljutott már a darabtudásban, melyet karnagyuk vezényletével be is mutattak nekünk. A közös munka során kooperatívan és jó érzékkel haladtak a kórusénekesek, ügyesen ráéreztek a hangképzési instrukciókra, a karakterek megvalósítására, sőt a magyar szöveg kiejtése is határozottan javult. Annak ellenére, hogy nem zenei tagozatos iskola kórusával gyakoroltunk, tiszta intonáció, a tanácsok gyors leképezése, gyors elsajátítási folyamat jellemezte a diákok munkáját. A Kodály mű előadási szintje igen sokat fejlődött a foglalkozás végére.

A találkozó utolsó részében a DEZK kórusok mutattak be koncertszerűen és műismertetéssel magyar – főként Kodály és Kodály-tanítványok által írt – műveket. Az eseményt az Esti dal közös éneklése zárta. A kitűnő fordítói munkát ezúton is köszönöm Jinyun Liangnak.

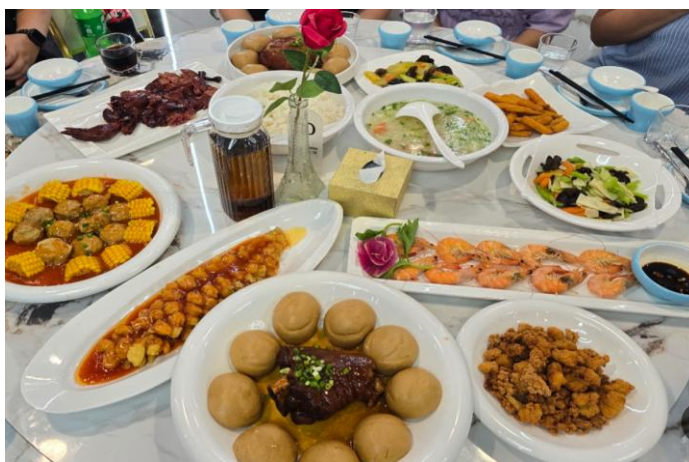

A Pekingi Kodály Társaság elnöksége és a debreceni delegáció

Kulturális programok

Vendéglátóink kiemelten fontosnak tartották, hogy láthassuk Kína nevezetességeit, megismerkedhessünk valamelyest a kulturális, történelmi háttérrel és gasztronómiai szempontból is sok különlegességet fedezhettünk fel. Ezért és a programok pontos lebonyolítása érdekében mindkét városban kaptunk saját idegenvezetőt.

Kísérőink igen felkészült szakemberek voltak, igyekeztek részletes képet festeni a helyszínekről, a települések történelméről, az aktuális sajátosságokról, innovációkról, az étkezési szokásokról. Minden nap részesültünk nyelvleckében is, mely során a busz közönsége lelkesen visszhangozta az alapvető kínai kifejezéseket.

Pekingi vacsora

A kirándulások során ellátogattunk a kínai Nagy Falhoz, sétáltunk Peking és Csengtu óvárosában, ugyanakkor a modern városrészek is lenyűgöztek bennünket. Jártunk múzeumokban, ahol a helyi történelem elevenedett meg előttünk és a kulturális hagyományokat – többek között autentikus öltözékeket, ékszereket, népi eszközöket, hangszereket – is megfigyelhettünk.

Ezen túl részt vettünk egy szecsuáni operaelőadáson, ami teljesen új volt számunkra. Érdekes volt átélni az előre ismertetett történetet, megcsodálni a pazar jelmezeket és kellékeket. Ennél is különlegesebb volt megtapasztalni a sajátos hangképzési stílust, valamint azt, hogy a dramatikus elemeken kívül az ügyesség, a trükkök, a szinte artista jellegű mutatványok is az előadás fontos részei. Néhány mozgásformát, műsorelemet a közönség bátrabb tagjai is kipróbálhattak.

Kórusaink a csengtui Szecsuán Múzeum előtt

A kórustagok által leginkább várt program a Panda Rezervátum látogatása volt. A nagy területen elhelyezkedő rezervátumban gyakran a természetes közegükben lehet megfigyelni ezeket a ritka állatokat. Sajnos a hőség miatt visszahúzódnak, pihennek, ezért inkább egy állatkerti jellegű részen, üvegfal mögött mutatták be nekünk a pandákat, kicsiket és nagyokat egyaránt, természetesen így is nagy élményt nyújtva számunkra.

Modern városkép Csengtuban

A fentiek mellett szabad programokra, vásárlásra is jutott idő. De ennél is fontosabbnak tartjuk, hogy a kórusok közötti kapcsolatteremtés is megvalósult: sok spontán közös éneklés és szabadidős program alakult ki a magyar és amerikai énekkar részvételével.

A kínai út és az arra való felkészülés sokat hozzatett kórusaink minőségi munkájához, a hallgatók és kollégák szakmai és emberi szempontból is rengeteget profitáltak a történetekből. Azt gondolom, hogy mindemellett méltón képviseltük a Debreceni Egyetemet koncertjeink és a teljes program során.

Az út szervezése és lebonyolítása során nyújtott segítségért köszönet illeti a Debreceni Egyetemet és Debrecen városát. Személy szerint pedig Bács Zoltánt, Lakatos Pétert, Váradi Juditot, Jian Cuit, Jinyun Liangot, Tóth Ákost, Laskay Editet, Szabó Esztert, Mike Ádámot, Mike-Szilágyi Boglárkát, Kissné Mogyorósi Pálmát, Piros Andreát, Simon Balázst, Takács-Tóth Andreát, Kalló Dánielt, Wang Jiajut, Tong Yue-t, Bai Benjámint és Sándor Mátét.